

Előfizetési díj: Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. negyed évre 1 frt 25 kr. Egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombatban. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvker. (Nedeházy-tér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára: Egy öt hasábos petit sor egyszeri megjelenéséért 6 kr., 3-szori 5 kr., 10-szerért 4 kr. Ázetelőd. — Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj ázetelőd. A nyitástól 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre ázetelőd.

Szerkesztői iroda: Ferenzielek utcájára 44. sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a város ház épületben, Lill János úr a budai Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő koreskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal: Öhm C. F. ügynöki irodájában. Ferenzielek templomának áttelend.

Kossuth Lajos ünnepére. (80-ik születésnapja alkalmából.)

(1882. szeptember 19-án.)
A nagy főváros a déli bábos
Alföldi róma, felföldi ormai
A büszke part, mit végtelen hullám mos,
Tiszta. Dunu zajló hullámait;
A pár letéve ásióját, kapóját
Pihen s ünnep-ruháját ölti fel,
Elhagyja az ur fényes palotáját
S ki ott lakik, ma együtt ünnepel.

S míg az ünnepzaj átcsap a határon
Kossuth-zászlóját lengeti a kar,
Nem kérdi senki az egész világon
Kossuthot mért ünnepli a magyar?
Mindenki látta, nagy tragédiánkat,
Két nagy világrész ünnepelt a hőst,
Siratók vesztét ámda a csodálót,
Nem hagyta el a nagyot, az erőt!

Ott áll egy ifjú, kinek homlokára
Fórlva már a büszke hivatás
S hogy egykor majd a kor figyel szavára!
A mit leír, a népek szentírás.
Már vértanú! És fényesen felöltö
Sugár deríti a börtönhomályt —
S a rabbilincs, víz és kenyér fölött ő
Már a szabadság édenébe lát.

Szánt és vet a nép, a dúskát aratnak.
Ezrünk szabad, rabszolga millióm,
Ez szót a nagy: A nemzet-akaratnak
Vágya szabadság, népemét hívom!
S a művelés lett művelte földje,
Majd a teste-lelke igazán,
Azóta szob a rétek üde zöldje
S szabad nép honja lett szabad hazám.

S el sem rebegete még szavát a hála
Még tapsol a kéz, zeng ajk mind a hány,
A lángbeszédű férfi már leszálla
A szőő helyről s véle most magány.
A kezében toll van, asztalán a hirlap,
Lányzókn után a lángbetű szület,
Mint alkatrésze már a hajnalpírnak
A buzgó nép előtt vitt feszület.

Ez folyt a harc. Méltót e nagy csatához:
Olvassuk el Homér ódalait;
Nézünk hogy vélik — Hellás únt magához —
Ternoplyact, Karthágó romjait,
Vagy mivel a népek hazája szentiség,
Képzéljük el a szentföld ostromát
S mindenütt a hol veszély van és diadosság
Kossuth szava zeng vérszen-burczon át!

S felejtünk mindent; szegyesen Világost,
Szegesvárt, hol Xyrtacus elvesztett,
Viszályt, nagy áruást — reá most
Három tized sűrű fátvált vetett,

Ne halljuk a sors (oh kegyetlen bóhér!)
Tizenhárom csapását Aradon,
Faj, kit haraggal a gőzű utól ér!
Ott áll Kossuth — hazám határidon!

Hová nagy ember, győzdnél nagyobb még!
Hová nagy szív, mely nagy hazát siratsz?
Hová te megtört, megcsufolt? el onét
Hol lélekben mégis csak megmaradsz! —
Hová te, ki reményit e hazának
'Viszed magaddal, végkép — egy magud?
Európa jégből van — bármint, esodálkozhat
S töled, hazától mindent megtagad!

S míg honn a vér folyt, öldökölt a bosszu
Szivekben dult szörnyű kétségbe sés;
Számkivetésben, ott, hol a percz hosszu
S évtized oly semmi; élv hevés:
'Bejárt országot, népet és világrészt
Kintárában rolunk áldomdot,
Amerika esodálta azt a lángeszt,
Ki ajkán mézet, és villámot hozott!

Megalakodott — hajh! kétségbe vé néha —
Európa legnagyobb királyival,
Vagy örködött s hitét nem veszté, ha
Szíve dásabb lón esodálásával.
Már hosszu élet is tanítva, szőlhat
S ő egyre óvott, jósa, tanító
Ez hogy való e látomány, e jóslat,
Az diadossága ma, s búbanata.

Egyszerű hirlap, óh még sincs ma mása!
Kossuth kezében a toll is beszélt;
A mit leirt volt első felvonása
A nagy színöknek, melyet általlélt.
Szabad, nagy eszmék, nagy ildök reménye
Kossuthnál nagy tárgyak nagy trója volt.
Mi vagy ma nemzetem közvéleménye
A melybe minden kicsiny és koholt?

Szentő-vetjő volt a szabadságnak
S megjött a percz, midőn arathatott;
Oszthatta bőven, nemzetnek világnak
Mind a nagyot, mit felhalmazhatott.
Modern világban — parlamenti kormányt,
A népek felelős főhatalom,
Ezt alkotá most, s alkotása gonóját
Maga viselte büszke vállakon.

Beteg. Megtörte népe nagy bú-gondja,
De a szőőkre küldi kötelem,
Áldoz-e népe? Kérelmét kimondja
S új oszlopot nyer a történelem.
„Még a pokol sem győzi le e népet“
Kiáltja, s ekkor oly nagy, oly erős,
Hogy Európában, rabházak közepett,
Ejymaga alkot, bátor, büszke, hős.

Ezernyolczszáz negyvennyolcz. S a hazára
'Orova csap ezernyi törpe gaz
Szívbe mérget, kő, sárt homlokára

S a kit maga táplált, főllene az.
Elhagyja testvér, koronás királya
Felejt, hagyja — itt a végveszély!
Száz ellenség itéli már halálra...
Kossuth Lajos maga kiáltja: 'Élj!

Mikor tetőt ér a búbanat, inség
S a honfi karját békó vérezi,
Almodja költő s horváva rabbilincset
A nép imáulva sejt, érezi:
'Ha a szabadság Istennője jő már,
Mindenki látok, az fél, ez remél,
Ott verpad épül, itt fenséges oltár,
Ellene, érte minden talpra kél.

Hol szép 'Olaszhoz napfényes virányra,
Hol eztróm és narancsfák lombja únt,
Hol dal terem, s ki az egész világra
'Varázst a lángész gazdagsága hint,
Ott a mi szent földünk, s buzgó zarándok
Azóta a magyar hazu fia,
Mióta ott élz, s onét küldi lángod
Hőmelegét, hazád határidra!

S az új Rodostó enyhe hajlatában
Honról regel egy-egy gyöngéd virág,
Elhalt szeretted emlékének, gyászban
S élők között, kiknek szerelme áll,
Ott élz, atyánk! s a nyolczvan év felettéd
Oly enyhén, oly szelíden szállt tova,
Mint ha tavasz lett volna minden éved
S te őzt, telet nem értél vol' soha,

Szent nyolczvan év. Mert század állik ahhoz
Ki megteremté magu századot!
Ez az idő az agg ezüst hajóhoz
Oly ragyogó, oly szent diadokort adott!
Egy Hugo Viktor, egy Kossuthra nézek
S ő bérzet hord elem a képelem,
Hol hó ruhát hord az egész természet
Fényét, színet nem veszti el sosem!

S mint embernek lehet, tovább viseld te
A nyolczvan éves büszke koronát;
A nemzedék szemét diadokort eméje
Mint ormon nézi a nap káprázatát;
Élj, irj, beszélj virasz. Tekints felénk te
Uj otthonod nagy távolágin át
S mely e napon kél nemzetel szívűbe'
Add vissza áldással a miat.

Ha nem vezérelsz — sélz — halsz messze tőlünk
Áldd meg csupán, mért néped küzd remél!
Ha szívet érő hírt hallasz felőlünk
S szerencse vagy balsorsunk híre kél:
Ha távol is de válságos napokban
Te mond bucsunk vagy diadal-dalunk
Mint te tonitid (s ki tanítná jobban?)
Ugy várjuk a vést, így győzünk halunk!

Gáspár Imre.

A harmadik egyetem tárgyában
Pozsonyban e hó 18-án tartott bizottsági
értekezleten a főispánelnök Eszterházy
gr. bevallja, hogy a pozsonyi egyetem
eránt a hatóságoknak küldött emlékiratot
egyedül Sopron pártolta. Most
már Trefort is igazodik s meg kell ra-
gadni a katolikus egyetem eszméjét. —
Prileszky Tádé annyira ment buzgalmá-
ban a pozsonyi országos egyetem
dolgában, hogy kimondá ama fillentést
is, hogy a király is akarja az egyetem-
nek Pozsonyban felállítását és hogy a
katolikus klerus szegény arra,
hogy egyetemet állithasson, mire
egy plébános közbekiáltott: hogy tizenhat
millió tartalék-tőkéje van! (Cassa Nemo-
nis?). Ez értekezlet oda hajólván meg-
győződésében, hogy az ország szimpá-
thiája nem Pozsony, hanem Szeged felé
hajlik, a katolikus egyetem eszméjét ka-
rolta fel, a mi azonban oly nagy vissza-
zetést idézett elő Geduly szuperinten-
densnél, hogy Mosoczal elhagyta a termet,
kijelentvén, hogy csak országos egyetem fe-
letti tanácskozára van megbízatása.

Belföldi hírek. — A király és ki-
rályné ő felségei a triesszi ünnepélyek
után szept. 19-én Miramaréból Kanizsán
át Gödöllőre, a trónörökös és neje szinte
onnan 20-án Görgény-Szt-Imrere Erdélybe
utaztak. — Kossuth Lajos nagy hazánk-
fia a Halász tervezte album átadása eránt
az illető bizottság felkérésére hosszabb
indokolt levelet intézett a bizottsághoz,
minél fogva az album Helfy Ignác képv-
viselőnek fog ünnepélyesen átadni és
álta elküldetni. — Ugyancsak Kossuth
Lajos nagyérdékű levelet intézett a Pe-
tőfi társaság elnökéhez a magyar szépiro-
dalom irányu felett. — Zágrábból
jelentik: Az Agramer Zeitung szer-
int a határvédelőkre vonatkozó vá-
lasztási törvény szentesítés alá terjesz-
tett. A választási eljárás az országosával
ugyanazonos s csupán a cenzus kisebb,
az alacsonyabb megadóztatás miatt. A
képviselők száma 44, minden város, Zi-
mony kivételével, mely kettőt küld, egy
képviselőt választ. Az országos kormány
a népiszkoláról szóló póttörvényjavaslatot
végig tárgyalta. — A szombathelyi püs-
pökség, végre valahára be fog tölteni.
Egyházi oldalról befejezett dolgokat te-
kinthik, hogy Szabó Imre utódja dr. Stei-
ner Fülöp nagyváradi kanonok, es. kir.
udvari káplán lesz, a kinek az alcuthi
udvari káplona felszentelésekor már rendre
gratuláltak az egybegyűlt egyházi méltó-
ságok. Dr. Steiner élte javakorában levő
férfi; mindössze negyven éves. Győr-eg-
házmegeyi áldozár és szt. Ágostonról
nevezett bécsi felsőbb papnövelde igaz-
gatója volt, mely állásáról egy év előtt
neveztek ki a nagyváradi káplannál üre-
sedésben levő egyik „stallum litterari-
um“-ba. Mint theologiai író a „Magyar
Sion“-ban megjelent értekezéseiről isme-
retes. — Kállay közös pénzügyminiszter
boszniai utjából Bécsbe visszaérkezett. —
Miletics tébolyodottságáról a következőket
jelentik: Miletics Szvetozár elmebe-

tegsége nem érte váratlanul környezetét.
Jó ideje, hogy a baj előjeleit észlelni le-
hetett rajta. Midőn pár évvel ezelőtt fog-
ságából kiszabadult, egészen megváltozva
találta a viszonyokat, a helyet, hogy
utópiai realizálhatók lettek volna, küfá-
tyolképekké változtak át, s ő maga, ki
azt hitte, hogy most már a szerbek felis-
tene lesz, azon keserű tapasztalatra ju-
tott, hogy hiveinek tulnyomó része részint
vékép esesett tőle, részint pedig két-
sébe vonják küldetését. Miletics dolgai
napról-napra rosszabb fordultak s kezdte
belátni, hogy a szerb nép államalkotó hi-
vatására és kulturmissziójára vonatkozó
reménye csak álom volt. Hogy ily körül-
mények közt lassan-lassan homályosodni
kezdett elméje, a mi végre teljes megte-
bolyodására vezetett, azt nem esodálják
egykori hivei, a temes- és torontálmegeyi
szerbek sem. — Az ágostai egyete-
mes felügyelőségre tartott szavazás al-
kalmával beadott 616 szavazat, ebből
érvénytelen 16. Prónay Dezső b. nyert
278. Fabyiny Theofil 183, Péchy Tamás
122 szavazatot, a többi elágazott. Absolu-
tus többséget egyik jelölt sem nyervén,
Prónay Dezső b. és Fabyiny Theofil közt
új szavazás lesz. — A reformátusok zsi-
natának többsége a kormány kiválmá-
nak megfelelőe módosítván szervezési tör-
vényét, eloszlott, a kormány most azokat
legfelsőbb szentesítés alá terjeszti. —
Csáky Albin grófnak miniszteri jelettsége
saját ellenkező nyilatkozata daczára is
tartja magát, honvédelmi miniszteré ifj.
Ráday Gedeon gr. fogna kineveztetni.

Külföldi szemle.

Az egyiptomi hadjárat Arabi pasa és
hazafias pártjára néve váratlanul gyors és
siralmas véget ért, maguk az angolok sem
hitték, hogy oly gyorsan foglalják el Kai-
rót, melyet 15-én megszálltak, holott
csak 21-én remélték bevetni.

Az egyiptomi hadsereg csak igen
gyenge ellenállást fejtett ki sánczaiban,
melyekben hajnal előtt támadatot meg,
gyalogság ujn mint a tüzérség tullót az
angol roham-csapatokon s ezek igen kevés
vesztéssel szuronyszegekbe vették be a
nem védett homokszancokat s csak be-
sejében csináltak vérontást, legyilkolták
az egyiptomiakat, kiknek visszavonulhatá-
suk elvágva volt.

Az egyiptomiak vesztése holtakban
és sebesültekben 2500-at meghaladja, az
angolok igen kevésre teszik vesztéseiket
s ezért jelentéseik hitelt nem érdemlők.

Arabi pasa majdnem az első volt, ki
ceserben hagyta seregét, Kairó felé vágta-
tott, ott azonban rossz fogadtatásra talált,
nyitva volt még menekülteése a pusztára,
de ő megadta magát angol fogságra, a
mi nagyon gyanus körülmény s csak a
jövő fogja mutatni, nem volt-e ő is fizetett
eszköz angol célokra.

A tel-el-kebir sánczok bevétele után
Kairó és Damiette erősség kivételével az
egész egyiptomi haderő megadta magát és
az angolok által részben már lefegyve-
rettetett.

krónikák sem szólnak arról, hogy akár a
magyaroknak, midőn Európába jöttek,
akár a nép vándorló népeknek eser-
nyőjük is lett volna. Lehet különben, hogy
e kettő a sátorlót származik.

Az esernyő fejlődése sem érdektelen
folyamat. Eleinte igen kevés bordával bírt.
Bordáinak száma tökéletlenségűvel folyton
szaporodott. Ezzel arányban az esernyő,
mely kezdetben igen egyszerű korong volt,
ma már több és több szöggel rendelkező
tompa kúppá lett.

A mai esernyő még igen tökéletlen
eszköz. Gyenge oldalát oldalbordái képe-
zik, miből következtethető, hogy az eser-
nyő nemre néve: him. Ősi ellensége a
szél, mely midőn belekapaszkodik, figyel-
meztetni látszik a profán esernyő hordót,
hogy az esernyő mőföletti ki van téve az
elvezésnek, miután a haladó kulturális
luxuriosus kiállításai mindinkább igézőbbé
kezd válni azokra néve, kiknek esernyő-
jük nincs.

Azoknak száma is egyre szaporodik,
kik polgár-társai tulajdon tiszteletét ki-
sértésbe hozni nem akarván, az esernyők
pótszereihöz folyamodnak. Ily pótszer
egyebek közt az esőköpeny. E pótszer
azonban az esernyővel küzdelmében meg-
bukott — mert salonképtelensége kimond-
tott. Az esernyő tehát minden hiánya
daczára kizárólagos ura maradt a ténak.
Mint disz, mint fegyver, mint butor, de
sőt mint barát és hű kísérő sokakra néve
nélkülözhetlen. A dandy ki pompás „pa-

TÁROZA.

JEREMIÁD.
Mint a pusztá homok-sivatagok,
Egy ideje oly elhagyott vagyok;
Hozzám senki, egy lélek se töved,
Csak szerelmem forró napja ég.

Óh, ha volna egy szerető kebel,
Átölelő tiszta szeretettel,
Egy önzetlen, egy hűséges barát,
A ki felém nyujtaná hű karát.

S fájó szívem panaszát a hogy én
Kisirhatám résztvevő kebelén:
Szomjas lelkem megnyugodnék szépen
S vidám napom ragyogna az égen.

De nem gondol egy ember se vélem,
Jeremiás siralmait életem;
Magányomban mint száműzött lélek,
Csak a búnak a fájdalomnak élek.

A fájdalom és a bánat, ez nő,
Mint a sötét villám-terhes felő,
Elhúzódik lelkemnek kék egén
S beborítja egészen feketén.

S ha sulya már annyira terhélő
Hogy a lélek majd megszakad bolé:
Előcsattan átkaim villám,
E hálátlan, szivtelen világra!

De ha egyszer fájdalom megtörött
Nem villámlik és többé nem dörög;

Az onyhülés zápora megered
Es könnyözön borítja szememet.

Könnyebbülök lassan a könyvekben
S átok helyett síró sóhaj lebben:
Vaj' kisít-e számomra valaha
Az öröm és a boldogság napja?!
Kefely György.

GALAMB SZÁLLOTT...
Galamb szállott háztetőnkre,
Rágondoltam szeretőmre,
A galambot búgni hallám,
Bús nótáját vele dalám:

„Hol bujdosol édes párom,
Ne hagyj, ne hagyj soká várnom,
Árva szívem ég utánad,
Árva gyötör a búbanat.“

Siró nótának itt lejárt,
A galambnak megjött párja,
Annak hozott buza-szemet,
Nekem pedig tizenotot:

„Édes rózsám légy csak vesztog,
Jövök, nem sok időt vesztog,
Messez esik a határunk...
Hej, hogy nekünk ninesen szárnyunk!“

A galambok nyájakodtak
Szerelmesek a hogy szóktak,
Míg én egyre csak azt bántam,
Mért nincs nekem szintén szárnyam.

Búbanatom oly nehéz lett,
Hogy az ég is száva nézett,
Sötét felhős lett orcája,
Záporrá vált könnyhullása.

A galambok elrebbentek,
A babám meg elment,
S ölelésén hő karjának
Feledetek galambszárnyak!
Rónaky Kálmán.

Esernyő-tanulmány.
Valamint, ha a lapok fekete pontokat
festenek a láthatár politikai egére, tudni
lehet, hogy nincs rendben a száma, —
ugy a tárczairó által választott czimből
„Esernyő-tanulmány“ mindjárt ki
lehet találni az estós saison bekövetkezett.
S valójában napok, hetek óta az eser-
nyő a kizárólagos uralkodó. Utcákon és
tereken, a házban s a házon kívül kife-
szített s összehajtott esernyők egész legió-
jával találkozik az ember úgy, hogy nem
csoda, ha ily nagyon prózai s látszólag
semmit mondó eszközbe végre a tárczairó
is beleköt.
Az esernyőnél felőlő mindjárt az el-
nevezés. Teljesen eltekintve attól, hogy
mit tart az esernyő név felől nyelvészeti
szempontból Szarvas Gábor, — az elne-
vezés határozatlan és kétséges. Fizikusok
s nem fizikusok nézetei és tekintetben
aggályosan eltérők. Az utóbbiak azt mond-
ják: az esernyő oly eszköz, mely

birtokosát bizonyos mértékig
az eső ellen védi; ellenben a phisiku-
sok azt állítják: az esernyő igen
hasznos készülék az azok számára,
kik valamely magas toronyról
aláfelé légutazást tenni akarván,
épen nyakukat szegni nem szán-
dóknak. Az elnevezés ezen kettős
értelmet elkerülendő egy phisikus az eser-
nyőt a zuhernyőnek nevezte el. De már
ez ellen volt tanárom a phisikában protes-
tált. Először is a természettani elmélet
névében tiltakozott az ellen, mintha az
esernyő használatát mellett a zuhanás
lehetősége volna. Hegyiről-tövíre kimutatta
azután, hogy még, ha az esernyőt közön-
séges, nem phisikai értelmében vesszük is,
még akkor sem lehet azt zuhernyőnek
mondani. Mert midőn az eső zuhog akkor
igaz ugyan esik is, de mikor esik, még
nem következik, hogy zuhogna is. Fel-
hozta érvel, hogy az esernyőt nem csak
eső, hanem hó és dara idejében is szokás
használni, miután pedig sem az esernyő,
még kevésbé a zuhernyő fogalmában a
hó meg a dara bent nem foglaltatnak, óva
intett bennünket, hogy az esernyőt mint
magunkra tartó phisikusok ne használjuk
máskor, csak midőn „valamely toronyról“
le akarunk ugrani.
Ami az esernyő keletkezését illeti,
— összeesik a napernyővel s mint mond-
ják e kettő hazája a kelet. Annyi azonban
bizonyos, hogy a török hódítás előtt ha-
zánkban e kettő ismeretlen volt, mert a

Londoni hírek szerint a kedve az elfogott lázadó vezérek szigorú megbüntetésére mellett van így valószínű, hogy Arabi és tíz más társa kivégeztetik, a többiek enyhébb büntetésben részesülnek. Az ottani lapok azonban erősen hangsúlyozzák, hogy Angliának úgy kell bántania Arabival, mint egy legyőzött tábornokkal, mert azzal a váddal szemben, hogy fellázadt a khedive ellen, könnyű lesz bebizonyítani, miképp sokáig a szultánnal és alkirályal egyetértőleg járt el, az pedig egyáltalán nincs bebizonyítva, hogy Alexandria felgyújtásában részes lett volna.

A khedive rendelete így szól: 1. szakasz. Az egyiptomi hadsereg felváltva, 2. szakasz. Minden rangosztálybeli tiszt, ki a lázadás büntetésben vétkez, üldözendő és a katonai törvények szerint büntetendő.

Hogyan fog rendeztetni az angol győzelem után Egyiptom nemzetközi állása, arról teljes a bizonytalanság, az angol-török katonai konvenczióról többé szó sincsen, az angol követ azt már tárgyalannak nyilvánította.

Oszkár svéd-norvég király ez évben hosszabb ideig tartózkodott Norvégiában. Tette ezt pedig azért, mert a norvégiek között nem nagy népszerűségnek örvend, mivel hogy svéd királynak tartják őt, levén Stockholm az ő székvárosa. Rossz néven tette tőle, hogy a norvég népet nem ismeri saját tapasztalatai, hanem csak konzervatív környezet és konzervatív újságok közlése után. — A király rokonszenves megjelése s az a körülmény, hogy a nép minden rétegeivel érintkezésbe lépett, a legjobb hatást keltette Norvégiában, sőt még lelkes ovációkkal is kitüntették. Volt azonban tüntetés a király személye és az ország jelenlegi alkotmánya ellen is. Több helyen, hol a király járt, tisztán csak a norvég zászlót tűzték ki, s a király közelében demokratikus nyilatkozatokat és népszónokokat hallhatott, kik élénken beszéltek a kormány ellen. Egy hadgyakorlat alkalmával egy erős, izmos ember abban a pillanatban, mikor a király mellette elhaladt, elküldte magát: „Le a királyral! Eljén Sverdrup!” A király rögtön oda lovagolt ahhoz az emberhez s megkérdezte tőle van-e ellene valami személyes kifogása, hogy így módon föllép. A megszólított meghökkenve a király föllépésétől s az őt fenyegető esernyők és öklökötől, bátorlalanul igazította magát helyre, mondván: „Eljén a király!” Mikor az uralkodó eltávozott, elfogták a tüntetőt, néhány óra múlva azonban a király kivánságára szabadon bocsátották.

A császár titokban elhagyta Szent-Pétervárt és szept. 20-ra már Moszkvába várta a csárnéval együtt, hol maradtak a koronázásig, mely rövid időn (okt. 10-én) megtörténne, noha a nagykövetek addig még értesítést sem vettek fölé. — Szomorú dolgot biz a, ha a császár saját birodalmában bujkálnia kell, midőn koronázásra megy!

Meghiusult bomba-merénylet.

Kalandos s a tényeknek meg nem felelő hírek kerültek egy újonnan tervezett bombamerénylőről a lapokba, a rendőri nyomozások következő tényállást derítik ki:

A két merénylő pénteken este érkezett Udinebe, hol meghaltak s kocsiút fogadtak; Butrióban (utolsó olasz falu ez uton) leszálltak a kocsirol s egy ismerős csempész által kalauzoltatták magukat, aki a határon át mellékutakon Versába vezette őket; itt az uton egy triezsi nővel találkoztak, kinek rokoni az Irredenta hívei s a ki egyszer már egy politikai büntetés megszökésének elősegítése miatt vád alatt állott; ettől triezsi állapotokról tudakozódtak.

A kocsihoz, kit felfogták, feltűnt, hogy a két utas csempész-uton megy át

tent Titánia-á-jával demonstrál, az elhagyott utcákon későn este barangoló, ki esernyőjét mint egyetlen fegyvert szorongatja; az agglagény, kinek rideg lakásában az esernyő, mint a verőfény s esős idő váltakozásának jelképe jobb időkkel látszik biztatni; a különöz ki esernyőjét mindig mindenütt magával hordozza, — megannyival az esernyő a lét kiegészítő része gyanánt szerepel.

Az esernyő által még embertársaink egyes szellemi tulajdonságaira is következtethetünk. A ki változó időben esernyőjét állhatatosan magával hordja az bizonyára minden más ügyében is óvatos, körültekintő ember, ki magát minden őt érhető baj ellenében idejekorán védi. Ha permetez az eső s valaki esernyő nélkül jár-ke az utcán, arra bizton rámondhatjuk, hogy hanyag, felületes, szórakozott és feledékeny ember, — avagy hogy esernyője nincs. Végkép leszűtő pedig a következtetés, ha valaki esernyőjén huzamosabb idő óta egyik-másik borda el van törve. Oly esetet is ismerek, midőn az esernyő házasság-szerző gyanánt szerepelt. Például: Blankát, kinek esernyője nem volt, utólrte az eső, s egy kapu alá menekült. Elek esernyője alatt önéretos léptekkel arra haladott. Blanka eső pillantást vet Elekre, ki karját legott feléjénél Blanka, hogy esernyője alatt hazza kíséje — s két hó múlva Blanka és Elek boldog párt képeznek. Ki akarja tagadni,

az osztrák határon s gyanúját, mint már jelentve volt, közölte egy vele találkozó visconei kocsis-pajtásával.

Mikor a két utas Ronchiba érkezett, az idősbik azonnal kocsiút fogadott, azon Triestbe menendő, míg a fiatalabbik szobát vett föl, hogy bejárja a görzi vonat indulását Triestbe. A merénylők terve t. i. az volt, hogy egyikük mint szállás-csináló előre megy Triestbe s ott alkalmas lakást keres, bevárandó a bombákkal az esti vonaton utána érkező bajtársát. S a bombákat csak ott szándékoztak megtölteni.

Szombaton d. u. 2 órakor a merénylők egyike csakugyan oda érkezett a Ronchiban bérlt kocsin, de míg a kocsiát az uton megállította, ő maga eltűnt a tolongásban; semmiféle csomag sem volt nála.

A csendőr-szakaszvezető, a ki a kocsi gyanújának közlése folytán a Ronchiban vizsamaradt merénylőnek nyomára jutott, miután ezt elfogta és megkötözte, a szobában levő szekrényben nitroglycerinnel töltött palackot, gyutacsokat tartalmazó dobozt s két középnyagságu, öntött vasból való bombát talált.

Az elfogott Monfalconeban, hova átszállították, magát Rossi Jánosnak nevezte, Rómából. De a triezsi rendőrség kinyomozta, hogy igazi neve Obróndak Mihály.

Triestbe este 9 órakor szállították erős fedezett alatt s még az éj folyamán agnoskálta őt egy iskolatárs.

Társát már szintén ismeri a rendőrség, de lehet, hogy — mikor Oberdankot hiába várta — még idején Olaszországba menekült.

Vízarádások.

Inbruckból szept. 18-áról írják: A rovereo-triesti vonalon több hidat és a pályatöltést számos ponton megromgált és sok házat ledöntött az árvíz. Triestben a víz 22 ctméternyi magasságban áll a pálya vágányain. Az Etach-gát töltéseinek áttörése következtében a nagy vasuti hidon a közlekedés megakadt. Neumarktól kitörvén az Etsch vize, Neumarkt és Salurnt fenyegeti. A közlekedés megakadása Bozen és Ala közt valószínűleg hosszabb ideig fog tartani. A bozen-merani vonalon az Etsch több helyen kiöntött. A közlekedés hosszú időre megakadt. Mindenütt szünet nélkül esik. Bruneekben házakat söpört el az ár. A Sugana-völgyben a Brenta kiöntött. Folytonosan esik. Castelnuovo leginkább fenyegetve van. Borgenál apadt az ár.

Rómából írják: Felhőszakadások következtében az Etsch, a Trenta, a Piave és más folyók kiöntöttek Lomhard-Velencében. Veronában az ár hidakat seprte el és a várost egészen elborította. A víz magassága 85 centiméterrel haladja meg az 1868-dikét. Emberélet nem, vagy igen kevés vesztett. A Po, az Arnó és a Tiber eddigelő még nem fenyegetnek áradással. Velence, szept. 18. A vidékről az árvíz-okozta károk felől érkező hírek igen szomorúak. Padua, Vicenza és Verona közt a közlekedés teljesen megszakadt. Verona teljesen víz alatt áll, az új hidat az ár szakkította. Innét egész gyalogzerred és egy szakasz hidász rendeltetett ki. Verona környékéről gyors segélyt s főleg kenyert kérnek. 1500 ember van fedél nélkül. Az eső folyton szakad.

O felsegő magánpénztárából a Tirolban pusztító árvíz által károsultak inségének enyhítésére 10,000 frtot adományoztak. — A Pustervölgyben a veszély mind nagyobb mérvet ölt. Trient mellett az Etsch folyó vize apad. Tirol olasz ajku vidékén az árvíz közel két millióra rugó kárt okozott.

Vésszes előjelek.

A kormány tanulhatna belőlük, de nem teszi, az önzés, az önhittség elvakítja, nem keresi a borzadályt keltő események forrását a közelben nagánál a kormány-

hogy ezen történetben az esernyő játszott a főszerepet?

Hát a rengeteg kifeszített ernyő alatt guggoló kofa nem idilli látvány? Oszse-vissza az esernyő lassan bár, de folytonosan hódít; annyi minden esetre tény, hogy nagy jövője van. Olyan esernyő van már, melyből széklet, vagy ágynat, vagy asztalt egészen tetszőnköz képest összerakhatunk. A phantasiának itt tág tere nyílik s az esernyőt kapcsolatba hozzhatjuk a vilanyossággal, a delezséggel s csak akarni kell és gyönyörű következtetéseket vonhatunk le.

Azután a szobrászat terén is nagy jövője van. Mert kérdés, hogy valamely óvatos államférfi (mert ezek mind óvatosok) szobrán, hogy juttatná e dícső t tulajdonságot másként érvényre, mint esernyő által? Eufin Pitt, Cavour, Palmerston esernyővel a hónak alatt nem is vennék ki rosszul magukat.

A tisztelt olvasó e néhány vonásból láthatja, hogy az esernyő mégsem olyan egyszerű eszköz. Vannak igen fontos kulturális kihátasai, melyekre kevesen gondolnak. Legyen e futólagos részlet intelem arra, hogy az esernyőt a magán, úgy mint a közéletben az azt megillető méltóságban részesítsük.

Tollagi.

zatnál, a szeme előtti gerendát nem látja. Borsod-Kápolna községben e hó 13. véres esemény történt. Zelei János állami adó-végrehajtó két pandurral beállott, hogy az adóba lefoglalt szarvasmarhákat behajtsa Sajó-Sz.-péterre, a kápolnai lakosság ingerült lett és gyülekezve megakadályozni akarta a marhák elhajtasát. Zelei a nála hordott két hatlövetű revolvert egyikét kirántva a töle husz lépésnyi távolban álló Tardi Bálintra irányozva s a halántékán találva holtan földre teríté ekkor a felbőszült tömeg által szorongatva egy sővény s tapaszból készült sertsévóba menekült, onnan egy Toth József nevű egyénre lőtt és nyakszirtén találva megölt, egy harmadikat pedig megsebzett. Az ől nyilvánához közeledni nem mervén az ostromlók egy legény a nála véletlen lévő dinamit patronát ajánlotta fel, ezt alkalmazták a sővény falzat azon részébe, hogy az adóvégrehajtót meghuzva vélték. — A robbanás Zeleinek lábfejét zuzta szét, ki már ekkor jajgatva beosánatot kért, mert úgy is a halál fia, az ostromlók azonban nem tágitottak, minek következtében Zelei gyilkos revolverével önmagát fejbe lötte.

Éjjel jött meg a hívott katonaság Miskolcra, akkor már minden csendes volt s kezdődtek az elfogatások természetesen csak egy gondolomra s hany árattal fog ismét e miatt is szenvedni, ki mondhatná ezt meg?

Zelei adóvégrehajtó kiméletlen, durva eljárása miatt általános gyűlölet. Egy alkalommal egy halálosan beteg öreg asszonyt ágyából kiemeltetett a földre tette és ágyát ruhától potom áron elárvereztette. — Másutt a teknőbe sütéshez készített lisztet szedette fel és árvereztette. Számátalan a hasonló brutalitás, mit elkövetett, míg mértéke borzasztón betelt.

Nem az első eset már ez, hogy a nép elkecseregésében maga szolgált magának igazságot, a rablók, utonlők és tolvajok ellen nem vagyunk biztosítva, ha befogatnak is a nép által igen hamar kiszabadulnak a nép újabb reméltetére, meg kevesebbet használ a panasz az adóközegek ellen. — Mire fog ez még vezetni?

† Náray Imre.

A függetlenségi párt egy derék jellemű, munkás tagjának haláláról értesülünk. Náray Imre, Arad város képviselője, a függetlenségi párt alelnöke az aradi ügyvédi kamara elnöke, e hó 18-án tüdőlobban meghalt. Náray Imre Pécssett született 1818-ban, iskoláit itt és Pesten végezte, miután megnyerte az ügyvédi oklevelet Aradon telepedett meg.

Náray Imre régóta szerepelt közéletünkben, jóllehet buzgó tevékenységét inkább egy szűk körben, vidékért, városáért fejtette ki. Szeretet, népszerűség fűződött nevéhez Aradon, hol már 1848. előtt ügyvédi irodát nyitott. Jelentékeny szerepet játszott a szabadságharc alatt, a miért az abszolút uralom alatt, mint sok más jeles hazafi, ő is szabadsággal adózott. A szabadságharc leverése után börtönbe zárták, hol sokáig sinnelődött, míg végre kegyelem útján kiszabadult és ismét megtelepedett Aradon. De ügyvédségének gyakorlatától fölfüggesztették, míg kezéről levették a bilincset, tevékenységért buzgó szellemere raktak békét. Ekkor más tétre irányozta működését. Már a fogházban olvasott szorgalmasan orvosi könyveket, olvasottságát a szegény nép javára használta, a kiket ingyen gyógyított és gyámolított betegségeikben. Ez ismét segítette emelni népszerűségét, amár sohasem hajtsázza. Az alkotmányos korszak visszatértevel élénk részt vett a város ügyeiben, ismét megnyitotta sokáig zárva volt ügyvédi irodáját.

Arad városának nagy része elégedetlen lévén mind a kormánypart, mind a mérsékelt ellenzék politikájával, két évvel ezelőtt függetlenségi párti kört alakított, melynek létrejötté nagyrészt Náray buzgólkodásának tudható be, ki a kör elnökeül választott. A mult képviselőválasztásokra, engedve a párt sürgetésének, bár vonakodva, elfogadta a jelöltséget. Népszerűségének nagyságát mutatta a választás eredménye, mert Chorin Ferenc ellenében, ki több országgyűlésen képviselte Aradot, Nárayt választották meg képviselővé. Igaz érdemeinek méltó jutalma volt e kitüntetés, melyet alig élvezhetett egy évig. Áldás hamvaira!

A „Pécsi Dalárda” és „Pécsi Zene-egylet” egyesülése.

A jelen viszonyok közt, melyek annyira ellenséges, vagy legalább is közönyös álláspontot foglalnak el a társulási szellemmel szemközt, az egyedül helyes, sőt egyedül gondolható eltaláltság azok, akik a „Pécsi Dalárda” és „Pécsi Zene-egylet” öszeolvadását kitervelték és létrehozták.

Valamely megmagyarázhatlan, egyáltalán nem indokolható áramlat kapott lábra a társadalm legjobbjainak sorai között is: az a P a t h i a.

Közügy! Ez a legszebb, ez a legszentebb szó, melyet férfi ajkaira vehet: a szülők fáradozásai, az iskola verejtéke, a fiatal kor küzdelmei, mind arra nevelik, arra edzik a gyermeket, az ifjat, hogy egykor férfi esszel, hátr szível kimagasodott és nyílt boldoklál a

küzdtérre lépjen, a férfi csatamezejére: a közügy terére! — És ugyan hány lép erre a csatásíkra? Nagyon kevés s még kevesebb marad ott küzdeni, mert a nemes munkakedvet, az önzetlen fáradozást elhurrogatják onnan azok, akik gyáván onnan már elfutottak, vagy ügyetlenségök miatt kezük lábukat kifecizamítva, hátrább állni kényserültek.

Lám mennyire hozzászóltak már szemünk a setét kép borús szemléletéhez! Folyton, de folyton az lebeg előttem, ne csodálja hát senki, ne vegye rossz néven, hogy akkor is, mikor a kép egyik sarka, vagy tán centruma derülő sugaraktól kezd ragyogni, akkor is előtűnik áll a többi, az egész!

Legyen üdvözölve az a kis fényugár is a sajtó nevében általunk! Bizony-bizony nagy hasznát vehetjük a zene és a dal egyesülésének, hadd találjunk vizgást a dal-egyletünkben az élet disharmoniaja közben.

Informálva vagyunk az egyesülés alapelvei, irányja, szavál az egész szövetség komolysága és életrevalósága felől.

Lapunk tere nem engedi, hogy ezáltal bővebben foglalkozzunk a dologgal, de annyit mondhatunk már ezuttal is, hogy teljes bizalommal fogadjátja a közönség a két egylet egyesülését, továbbá, hogy támogatásával most már nagy kulturális törekvést segít diadalra, mert minden, ami zene és dal, egyesülve van a szövetségben a legrealisabb alapokon, és végre, hogy a pártoló közönség ezuttal valóban élvezni fogja a támogatás erkölcsi jóhatását, filléreit pedig nem alaminznak elosztogatja ezuttal, hanem mint olyan adományt, melyért viszontszolgálatot nyer; nem koldusoknál ingyen, hanem a szép-művészet terén előre törekvőket támogat, kiknek elérendő sikerében méltán osztozni fog maga is.

Törvényszéki csarnok.

Előadott polg. ügyek: Szeptember 19-én.

1. Gáspár Ádám — Rummel Ádám ellen legelő illetmény megítélése iránt.
2. Özvegy Zsolnay Julia — Rosinger N. János ellen 2600 frt s jár. iránt.
3. Lukács Kata férj. Vidák Györgyné és társai — Benics József ellen örökség megítélése iránt.
4. Takács Ferenc és Takács Rozaliának Spengler Jakab elleni ügyök holtá nyilvánítás iránt.
5. Vidákovits János — Brozovits Katalin ellen házasság felbontása iránt. Szeptember 21-én.

1. Goócs Gyula — Löwy Lajos ellen 3180 frt 23 kr. s jár. iránt.

Különlélek.

Évnyegyed előzetisíket és a még hátralékban levőket tiszteltel megkerjük a bekövetkező utolsó évnegyedre való előfizetésre, illetőleg a hátralékok törlesztésére, hogy a lap küldése eránt kiadáságunk kételyben ne legyen és más költségektől megkímélve maradjon.

A budapest-pécsi vasút engedményesei és az illető vidékek érdeklétei között tárgyalások folytattak, melyeknek tárgya két szárnyvonat építése volt. E tárgyalások eredményre vezettek. Az egyik szárnyvasutat a budapest-pécsi vonal Sárbogárd és Simontornya állomási közti egyik pontnál kiindulva, Tolnán keresztül vezetne Szegzárdra 60 kilométer hosszúságban. Egyik kisebb szárnyvasutat a Sió-völgyben Ozora fölött építtették. Az újvasút összes hálózata ezáltal majdnem 300 kilométer lesz és forgalma is tetemesen növekszik. A budapest-pécsi vasút igazgatása tudvalevőleg egyesítették a pécsbarcsi és mohács-pécsi vasutával, miáltal a központi igazgatás költségei kevesebdek s a kocsipark jobb kihasználása válik lehetségessé. Az említett szárnyvasutakat a tervezett részvénytöke fölemelését fogják maguk után vonni, de nem nagy mértékben, mert a vidékek érdeklétei sajtójokból fedezik az építési költségek egy részét. Csak a szárnyvasutak építésének befejezése után a jövő év folyamán fogja majd az építő konzorcium (az osztrák hitelintézet, a magyar hitelbank és a dunagőzhajózási társaság) a vasuti részvényeit a kötvényeit piacra hozni. Addig a konzorcium az építést sajátjából eszközölte, és pedig nem mint lapunk mult heti számában más lap értesülése után irtunk 3, hanem eddig közel 5 milliónyi megtakarítással. A szükséges területeket ugyanis az engedményesek részint ingyen kapták, részint kiküldött népbolonditók által potompézen szerezték meg, azután pedig semmikép sem tisztelt az illető építő vállalkozás a tulajdon jogot. — Így! Hetvehelyen minden kisajátítási eljárás megindítása nélkül elfoglalták a közös legelőn lévő homokbányát és erőszakal gőzerővel viszik a homokot a pályára, pedig szept. 1-én letelven elbárltuk, ezen tett nem egyéb jótalán alsajátításnál s mi a dologban a legsajnosabb az, hogy az erre hivattott bíróságnál a közönség nem találja tel azon jogtalmat, melyre méltán számíthatna. — Volnának csak a nyereszkedő vállalkozók tisztessége beföldiek és nem lievländerek, a közönségnek nem volna oka a panaszokra.

Jegyzői vizsga. Mint már előre jeleztük, hétfőn, kedden és szerdán tartat-

tott meg a községi jegyzői vizsga a megyeház nagytermében. Vizsgázók huszonegyen jelentkezték. Joeszszky Ferenc alispán elnöksége alatt a vizsgáló bizottság Bartosságh Imre megyei főjegyző, Bánffy Simon kir. közjegyző, Eötvös kir. adófelügyelő-helyettes és Radocsy hegyhátjárásai szolgabíróból alakult. A vizsgálat eredménye kellő szigorú árul el, a mennyiben a huszonegy vizsgázó közül csak tizenkettő nyert oklevelet, a többi — elbukott. Csak helyeslőnknek adhatunk örömdetes kifejezést, midőn látjuk, hogy a „falu pennai” erős retortán ennek keresztül; mert valóban nem csekély hivatás vár rájuk a nép körében, csak azután igazságság is legyen a megválogatás!

— *Örvendetes mozgalom.* A közelmúlt napokban Gyulán tartott nagy vadászlat alkalmával, a vadászok között a vadállomány növelésének érdekében igen érdekes határozat hozott. És pedig Gyulán s a környékbeli 8—10 község vadász-területén a törvényben előirt vadászati határidők szigorú betartásán kívül, különös gonddal lesznek arra nézve, hogy terhes nyulak ne lövessenek, továbbá a lövések biztosak legyenek, ne hogy a kezbesített vadak a hibás lövés következtében elmenekülve, napok mulva a ragadozók prédájává válhassanak. A kik a fenti határozat ellen vétlenének, bírságolás alá esnek, s az így befolyó bírságolási összegnek, — foglyok, fürjek hozatása s kieleltetése stb. által a vadállomány gyarapítására fognak fordítani. Ezen határozatot, értesülésünk szerint a fentiekben kívül több vadász-területre nézve is magukévé tették a vadászok.

— *Pécsre nem kell! Egy leánykereskedőnt* tartóztatott le a napokban a budapesti rendőrség, éppen abban a pillanatban, mikor két fővárosi polgárleányt hajón akart Pécsre szállítani. Pécsre nem kell „aféle leány”, van itt elég, bár innen szállítanak Budapestre. — A jó madár — névszerint: Luksander Mária, azzal ámitotta el a leányokat, hogy kávéháza vizsi pinczérnöknek. A rendőrök felvilágosították őket, hogy az asszonyságnak egészen más terve van velük, s a szegény leányok könnyezve köszönték meg a még idejekorán érkezett felvilágosítást. Luksander Mária asszonyság ellen megindult a vizsgálat, de alkalmasint sohasem lesz befejezve!

— *Sajtó-perelő színész.* Bácskay Julcsi, a mi tavaly volt operette-énekes-nőnk sajtóperit indított a „Gyöngyösi Lapok” ellen. Lám-lám, jó, hogy minket is meg nem perelt, akkor, midőn színi referensünk meg-megmondta neki az igazat. — *A jogakadémiai „Olvasókör”* tisztikara e hó 22-én következőkép alakult meg: elnök: Nikolaus Béla, alelnök: Arony Rókus, főjegyző: Jovanovich Pál, pénztárnok: Fatér Kálmán, könyvtárnok: Porges Miksa, aljegyző: Széchenyi Tamás, háznagy: Haksch Lajos.

— *A pécsi kath. főgymn.* „Önképzőkör” f. h. 17-én tartott alakuló gyűlésén főt. Verébcsy István tanár úr elnöksége alatt a tisztikar következőkép alakult meg: Alelnök: Kramer Antal. Főjegyző: Tallián Andor. I. aljegyző: Lösch Antal. Titkár: Asztalos Géza. Pénztárnok: Koszits Ákos. Rendtartó: Fatér János VIII. oszt. tanuló. II. aljegyző: Seh Jenő. III. aljegyző: Baader Gusztáv. I. segéd-titkár: Krigl Imre. II. segéd-titkár: Borsiczky Imre. Ellenőr: Unkelháuer Károly VII. oszt. tanuló.

— *Főt. dr. Szalay Alfréd igazgató* ur védnöksége és felügyelete alatt lévő főgymnásiumi „Segélyező-egyesület” tisztikara a következőkép alakult meg: Elnök: Koszits Ákos. Pénztárnok: Arony Ernő. Könyvtárnok: Fatér János. Rendtartó: Wermes György VIII. oszt. tanuló. Alelnök: Seh Jenő. Titkár: Krigl Imre VII. oszt. tanuló. Ellenőr: Angyal Béla VI. oszt. tanuló. Jegyző: Moró József V. oszt. tanuló.

— *A kit a szent lélek beárnyékol.* Városunkban lakik egy ötven éves — férjes nő, a ki azt mondja, hogy őt a szent lélek beárnyékolta és még sok csudás dolgot beszél. Számosan látogatják a „csudás” nőt, mert látogatást mindenkitől elfogad, legyen az bárki, — és hallgatják a csuda-történetek elbeszélést. Többek közt azt mondja, hogy egy csilag esett be a szobájába, mely egy darabig ragyogva, eltűnt — később megjelent a szent lélek s azt mondta neki, hogy szülni fog, aztán az is eltűnt. — Rövid idő múlva a szegény szerencsétlen beárnyékolva” szintén el fog tűnni, — hová? ... hát a Lápót-mezőre!

— *A rendőrség figyelmébe.* A kávéházak, vendéglők kapuibán naponta ácsorog egy-egy keserves koldus-alak és a járó-kelőköz rimánkodva, alamizsnát kér. E nyáira megbotránkoztató, hogy a rendőrségnek okvetlenül ki kell rá terjeszteni a figyelmét és a koldus-népséget elűzni e helyekről.

— *Ismerkedési estély.* A jogakadémiai ifjuság, az évek hosszú során át megtartani szokott ismerkedési estélyét az idén is meg fogja tartani és pedig e hó 4-én, hogy hol? ... azt még nem tudhatni. Az azonban több, de sokkal több, mint bizonyos, hogy az estély rendkívül kedélyes lesz és szellemes toaszokban bővelkedve, valószínűs ünneplőlyé nővi ki magát.

KÉPES CSALÁDI LAPOK

SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KÉPES HETILAPRA.

Felelős szerkesztő: KOMÓCSI LAJOS.

A „Képes Családi Lapok“ f. évi október hó 1-én ötödik évfolyamába lép, ami mindennél jobban bizonyítja, hogy nagy hűzogatástól a magyar családok körében. Műtán kívánatra mindenkinek küldünk mutatványszámot a közkeletűségnek örvendő lapról. A „Képes Családi Lapok“ három nyvi tartalommal jelen meg a legdíszesebb kiállításban, szép, fényes, színes borítékban. — Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A főlapon vannak eredeti s a külföld legnagyobb íróiból fordított rövidkebb regények, elbeszélések, rajzok, életképek, humoreskák; eredeti s más költemények, a főváros, vidék s külföld válogatott fontos hírei; az irodalom és művészetek hírei. Ezek közül eddig legjelentek: Prielle Cornelia, Felekiné Munkácsy Flóra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné Lujza, Szigeti József s legutóbb Jászay Mari asszony pompásan sikerült arcképei, E gyönyörű arcképek csarnokot folytatjuk, hogy a hazai közönség művésznőit, művészeit ismerje.

A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletképp „A MÉTELY-HINTÓK“ című eredeti regényt közöljük b. Horváth Miklós jeles írónk tollából. A regény valódi társadalmi korrajz.

Mutatványszámot a kiadói hivatalra bárkinek küld bérmentve.

Előfizetési ár: egész évre 6 frt — félévre 3 frt — negyedévre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: BUDAPEST papnövelde-utca 8. sz. alatt.

9729. sz.
1883.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Csilla Manó mint Fürster Béla engedményese és végrehajthatóknak ifju Katanovics József és neje Buzás Julia pécsi lakos végrehajtását szenvedett elleni 150 frt tőke ennek 1877. évi december hó napjától számítandó 6% kamatai 13 frt 70 kr. per, 10 frt 25 kr. végrehajtás-folyamodási 15 frt 50 becslési és 13 frt 17 kr. árverés-folyamodási és hirdetési, valamint a még netán felmerülő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m. a pécsi 1793. sz. tjkvból az 5466. sz. tjkvbe átjegyzett 4056 szasz. szőlő és préház 340 frt kikialtási ár mellett a pécsi 3185. sz. tjkvben foglalt 7213. szasz. szántóföld 244 frt o. é. kikialtási ár mellett, a 7366. szasz. rét 169 frt ezenel megállapított kikialtási árak mellett Pécsset a kir. törvényszék telekkönyvi levéltárában 1882. évi október hó 17. napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szükségességében a kikialtási mint becsarol alól is eladatni fog.

Az árverési szándékozók tartoznak bánatpénzzel az ingatlan kikialtási mint becsár 10%—tál vagyis 34 frt 24 frt 40 krt és 16 frt 90 krt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A pécsi kir. tszék mint telekkönyvi hatóságának 1882. évi június hó 2. tartott üléséből.

Kiadta

Koszer János

kir. trvszéki jegyző.

Amerikai Posta - Gözhajozás „Horgony vonal“

(Anker Linie)
Ideiglenes leszállított átkelési ár.
Ezenel közhírré téve, miszerint minden tekintetben kifőnően berendezett 1° rendű Posta - Gözhajóinkon, melyek a világszerte híres „Horgony vonal“ (Anker Linie) közlekednek, az átkelési ár Newyork-ig 41 frt arany ért. vagyis 18 frt osztó ért-re szállított alá; — az árba tudva töleketes legjobbi ellátást (étkezést) Hamburgtól kezdve, Glasgow-on át egészen a rendeltetési helyig Amerikában.

Midőn ezután a posta gözhajózásiunkat a t. sz. közönség figyelmébe ajánlom, egy-szeresrind kétszeres nyilatkozom bárkinek minden idevágó kérdésben díj nélküli pontos felvilágosítással szolgálni.

Hamburg, Bohdan Reiner, Bergedorfer-Strasse 1.
NB. Hajók a hajókunk csak személyenként 10 frtyal öltözékkel meletti tartanak fut, mely öltözék azonban az átkelési árba beleszámít.

Mária-celli gyomor-cseppek

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmait ellen,

és fölülmulhatatlan az étvágy-hiány, gyomorgyengeség, rosszaga lehelet, szelek, savanyu felbűfőgés, kólika, gyomorhurut, gyomorgégés, hangyoképződés, túlságos nyálképződés, sargaság, undor és hányás, fofájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgörgés, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel esital altal, giliszta lép és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvege ára hasz: átlal utasítással együtt 35 kr. Kapható: Pécsset Kovács Mihály és Sipőcz István gyógyszerész áruknál.

Valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerházaiban és kereskedésében. Központi székhelyi raktár nagyban és kicsinyben.

BRADI KÁROLY.
az „Orangyálhoz“ ozmított gyógyszerházaiban Kreuzierben, Morvaországban 142. (9-10)

Villanyos-hasonszenv.

Az új villanyos-hasonszenvi orvosszék bármily betegségek gyógyítására, hatá-suk által felülmúlhat minden eddigi ösmert gyógymódot. Tárgyilagost tankönyv ára 2 frt. Főraktár az összes államok részére: Sauter A. hasonszenvi központi gyógyszerésznél Genfben.
Főraktár Magyarországon: Dr. Wagner D. a Nádorhoz címzett gyógyszerházaiban Budapestben.
Tanácsadó orvos, Dr. Feichtmann A., Csorváson, Békésmegyében. 222. (12-1)

HIRDETMEY.

Aolirt városi tanács részéről ezennel tudomásra hozatik, hogy a bizottsági közgyűlésnek f. é. 86/9001. számú határozata alapján, a budai külvárosban fekvő Szemányi-féle telken — a város közönsége részéről építendő honvéd laktanya előállítására nézve

f. é. október hó 1-én reggeli 9 órakor a városház 2-ik emeletén levő gazdasági hivatalban, zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés fog tartatni.

Felhivatnak emélfogva a zárt ajánlati uton vállalkozni szándékozók, hogy magyar nyelven szerkesztett zárt ajánlatukat az alább felsorolt egyes munkákra külön-külön, vagy az egész építkezésre azon kijelentéssel, hogy a feltételeket ismerik és azokat elfogadják, az ajánlatnak megfelelő 5%-nyi bánatpénz csatolásával, legkésőbb folyó szeptember hó 30-án délutáni 5 óráig, a polgármesteri hivatalba adják be, a szóbeli uton árlejtési óhajtok pedig figyelmeztetnek, hogy a fentebb jelzett árlejtési határidőben az elvállalni szándékozó munka előirányzott összegének megfelelő 5%-nyi bánatpénzzel ellátva sziveskedjenek megjelenni.

Mihez tartás végett megjegyeztetik, hogy a kérdéses laktanya építéséhez szükséges munkák következőleg vannak előirányozva:

1. Kőműves munka anyaggal	36,406 frt 87 kr.
2. Ács	19,233 " 61 "
3. Cserepes	3528 " — "
4. Asztalos	2819 " — "
5. Lakatos	3337 " 30 "
6. Bádogos	1267 " 18 "
7. Mázoló	512 " 70 "
8. Kőfaragó	26 " 25 "
9. Üveges	583 " 27 "
vagyis az összes munka, anyaggal	67,714 frt 18 kr. o. é.

Végül értesítenek a vállalkozni szándékozók, hogy az ezen építkezésre vonatkozó tervek, költségvetés és a feltételek, a városi mérnöki hivatalban, a hivatalos órák alatt betekintheők, ahol egyuttal kívánatra felvilágosítások is adtának.

Kelt Pécsset 1882-ik évi szeptember hó 19-én tartott tanácsüléséből.

222. (2-1) Pécs sz. kir. város Tanácsa.

Örökadási hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás s közoktatási m. kir. ministerium folyó évi 20062. számú rendelete folytán az egyetem alapítványi pécsváradai uradalom tulajdonát képező következő birtok-részek s jogok lesznek zárt ajánlati versennyel egybekötött nyilvános árverés utján örökre eladva, nevezetesen:

Folyó szám	Eladandó birtok s jog megnevezése	Eladási becsár mint kikialtási összeg	
		frt	kr.
1	Babarezi határban fekvő 978. hr. számu 6 ¹¹ / ₁₂₀₀ hold kiterjedésű volt csárdaföld	800	
2	Kékesdi határban fekvő 56 hr. számu kétkerekű malom-épület mellék helyiségeivel, a malomhoz tartozó vízijoggal és 3 ⁶⁰⁴ / ₁₂₀₀ hold belsőséggel	12529	
3	Szederkényi határban 1140. hr. számu 4 ⁴²⁰ / ₁₂₀₀ hold kiterjedésű kőbánya	4910	
4	Kéméndi bucsuvásári jog épület nélkül	1006	
5	Várkonyi határban 141. és 143. számu 2 ¹¹⁶⁰ / ₁₂₀₀ hold kiterjedésű gesztenyes	286	
6	Szilágyi határban 1—4. hr. számu 367 hold szántó és 8 ⁷⁶⁴ / ₁₂₀₀ hold terméketlen vagyis összesen 375 ⁷⁶⁴ / ₁₂₀₀ hold kiterjedésű tagosított birtok	14186	
7	Ellend, Pereked és Romonya községek határában tagosított a—z, j, d, sz. hr. számu 189 ⁵⁸¹ / ₁₂₀₀ hold szántó, 2 ¹²⁹ / ₁₂₀₀ hold rét, 99 ⁷³⁸ / ₁₂₀₀ hold legelő, 5 ¹⁰²⁰ / ₁₂₀₀ hold terméketlen vagyis összesen 297 ⁶¹ / ₁₂₀₀ hold birtok	30917	80
8	Szederkényi határban 1089. és 1138. hr. számu 114 ⁷³ / ₁₂₀₀ hold tagosított birtok	13450	
9	Monyoródi határban 561., 567., 571—2 ¹⁴²⁵ / ₁₂₀₀ hr. számu, 2 ⁹⁷⁷ / ₁₂₀₀ hold belsőség, 72 ⁶⁴⁸ / ₁₂₀₀ hold szántó, 0 ⁴⁷¹ / ₁₂₀₀ hold rét, 22 ²⁴⁸ / ₁₂₀₀ hold legelő, vagyis összesen 98 ⁴⁴ / ₁₂₀₀ hold tagosított birtok 3 épülettel és az ez utóbbiakban gyakorlandó italmérsi joggal egyutt	10038	

A zárt ajánlattal egybekötött nyilvános árverés folyó évi szeptember hó 25-ik napján délelőtt 10 órakor fog Pécsváradon a számtartósági hivatalban megtartatni, hol az eladási bővebb feltételek mai naptól kezdve bárki által a hivatalos órákban betekintheők, s az eladásra vonatkozó mindennemű felvilágosítások megnyerhetők.

Az írásbeli ajánlatok a feltételek értelmében szerkesztve kellőkép felbelyegezve, az ajánlott összegnek szám és betűvel pontos s olvasható kiírásával s lepecsételve 1882. évi szeptember hó 25. napjának délelőtti 9 órájáig a fenn nevezett számtartósági hivatalba lesznek beadandók, később benyújtott vagy szabályellenesen kiállított ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A zárt ajánlatok benyújtására kitűzött idő lejártával a szóbeli árverés veszi kezdetét, melynek befejeztével a zárt ajánlatok a jelen levő felek előtt felbontatnak, s a további tárgyalásra alkalmasnak mutatkozó ajánlatok a bánatpénzzel egyutt visszatartatnak, míg az elfogadhatlan ajánlatokhoz csatolt bánatpénzek nyomban visszaadotnak.

Ugy a zárt ajánlatokhoz, mint a szóbeli ígéretekhez a becsár 10% bánatpénzzel csatolandó a bánatpénz készpénzből vagy az állam által biztosított értékpapirokból állhat.

Az eladandó ingatlanok és jogok ténfogatáért, használhatóságáért az eladó uradalom semmi nemt felelősséget nem vállal.

Az ajánlat vagy ígért felsőbb elfogadása esetén az értesítéstől számítandó 14 nap alatt vevő az egész vételárt letett készpénzbeli bánatpénzének leszámitásával egyszerre készpénzben lefizetni köteles. Ha vevő e kikötésnek meg nem felel, a kitűzött idő lejártával letett bánatpénzét s a birtokhoz vagy joghoz való igényét elveszti.

Az ajánlott vagy beígért összegeknek elfogadása vagy visszautasítása s a versenytárgyalás eredményének jóváhagyása vagy elutasítása a vallás-és közoktatási m. kir. miniszter ur Ó nagyméltósága elhatározásának van fenntartva.

Vevő a fenn elősorolt tárgyaknak 1883. évi január hó 1-én tulajdonába lép ugyan, de a fennálló haszonbéri szerződéseket azok lejártáig az illető bérlők irányában az eladási feltételek értelmében is tiszteletben és ép-ségben fenntartani köteles, a birtokbalépés napjától azonban a vett tárgyak minden hasznát és terhét is ő viseli.

Pécsvárad, 1882. évi szeptember 7-én.

Sey Ferencz,
számartó.

ELŐFIZETÉS

„BUDAPESTI HIRLAP“

czimű fővárosi napilapra.

A „Budapesti Hírlap“ a legolcsóbb s legterjedtebb magyar lapok közé tartozik. Megjelenik mindennap még ünneputáni napokon is 12—16 oldalnyi tartalommal, melyben a politika, a társadalom, művészet, a hatóság és gazdasági élet röviden, szabatosan és hiteles források alapján tárgyalatik. Közül a „Budapesti Hírlap“ élénken irt rendes rovatain kívül mindennap két távezét, állandóan egy-egy jeles regényt folytatásokban, számos szórakoztató és ismeretterjesztő cikket; van állandó vidéki rovata, vannak megbízható külföldi levelezői, szóval a „Budapesti Hírlap“, a mellet hogy hazafias hivatásának a fővárosi német újságok kiszorítását a magyar családokból tűzte ki, a versenyt sikerrel veheti föl bármely külföldi vagy hazai lapársával, melyek mindegyikénél még hozzá olcsóbb.

A „Budapesti Hírlap“ állandó dolgozó társai a következők: u. m.: Csukási József, szerkesztő, gróf Teleki Sándor ezredes, báró Kaas Ivor, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Szokolay Kornél, Kacziány Géza, Berényi László, Rákosi Viktor, Benedek Elek, dr. Volf Vilmos.

A „Budapesti Hírlap“ előfizető ára félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.

Czime: „BUDAPESTI HIRLAP“, Budapest, kalap-utca 16. sz.

Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti Hírlap“—ot a hazafias magyar közönség pártfogásába.

Csukási József s. k. Rákosi Jenő s. k.
A „BUDAPESTI HIRLAP“ kiadó tulajdonosai.

223. (2-1)